

Af besvarelsen fremgår, at Danmark på mødet i de faste repræsentanters komité den 17. juli 1996 har meddelt, at man ikke ser sig i stand til at være medunderskriver på den omhandlede erklæring. Da vedtagelsen af en fælles Råds- og Kommissionserklæring kræver enstemmighed, betyder Danmarks tilkendegivelse, at der ikke længere foreligger en Råds- og Kommissionserklæring, hvorfor spørgsmålet om offentliggørelse ikke længere er relevant. Ligeledes foreligger der ikke en sag, hvor Danmark vil kunne nedstemmes.

Endvidere henvises til den forestående besvarelse af samrådsspørgsmål AY og AZ i Folketingets Europaudvalg den 9. august 1996.

Spm. nr. S 3047

Til boligministeren (15/7 96) af:

Sonja Albrink (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at garanti procenten for rentesikring til socialt boligbyggeri har ligget fast siden 1985 og i givet fald oplyse, hvor stor denne sats har været, samt hvor store de samlede udgifter til opfyldelsen af denne rentegaranti vil være i 1996?«

Begrundelse

Rentesikringen har sikret, at lejere ikke kommer til at betale en uforholdsmæssig høj husleje i nyt alment boligbyggeri.

Gennem skattereformerne i både 1987 og 1993 er huslejernes værdi af rentefradraget udhulet, idet renteudgifterne før 1987 blev fratrukket på »toppen« af skatten, dvs. til en værdi af op til 68 pct. Når den seneste skattereform er fuldt gennemført i 1998, vil rentefradragsværdien være reduceret til ca. 44 pct., altså en reduktion på ca. 25 procentpoint.

De skattelettelser, der har været givet for at kompensere for bl.a. forringelsen af rentefradragsværdien, har været givet bredt til alle befolkningsgrupper. Det kan derfor undre, at der ikke er ændret i statens rentegaranti for det sociale boligbyggeri, idet lejerne har fået de samme skattelettelser som boligejerne uden samtidig at blive pålagt en øget boligudgift.

Svar (22/7 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg kan oplyse, at der siden indførelsen af indeksfinansiering af støttet boligbyggeri i 1982 ikke afgørende er ændret på det omfang, hvori beboerne via huslejen bidrager til ydelsesbetalingen på det indekslån, hvormed langt hovedparten af anskaffelsessummen for almennyttigt boligbyggeri finansieres. Selv om der siden 1982 er skiftet lånetype, og der er sket forholdsvis hyppige ændringer af lånegrænserne, udgør beboerbetalingen opgjort på årsbasis således fortsat 3,6 pct. af anskaffelsessummen i nyt almennyttigt byggeri. Beboerbetalingen reguleres også fortsat halvårligt med 75 pct. af den stedfundne pris- eller lønstigning. Til byggeri med tilsagn om offentlig støtte før 1.1. 1990 ydes støtten i form af rente- og afdragsbidrag, mens den til byggeri med tilsagn efter denne dato ydes i form af ydelsesstøtte.

Siden 1982 er der ikke givet tilsagn om støtte til almennyttigt byggeri i form af rentesikring. I hele perioden siden 1982 har den rentesikring, der er blevet givet tilsagn om inden dette tidspunkt, været omfattet af en aftrapningsordning, hvor rentesikringen er blevet aftrappet ved at regulere beboernes egenbetaling vedrørende realkreditbelåningen på samme måde som beboerbetalingen i indeksfinansieret byggeri, jf. ovenfor. Herudover har renteudviklingen to gange i 1. halvdel af 1990'erne givet mulighed for at påbyde konvertering af rentesikringsbærende lån. Den ydelsesreduktion, der har kunnet opnås herved, er fuldt ud tilfaldet statskassen i form af lavere udgifter til rentesikring.

Ifølge finansloven for 1996 skønnes de samlede offentlige udgifter til »finansieringsstøtte« til almennyttigt boligbyggeri i form af rentesikring, ydelsessikring, rente- og afdragsbidrag samt ydelsesstøtte at ville udgøre omkring 3,1 mia. kr. i 1996.

Med hensyn til den sammenkædning mellem skatteværdien af rentefradragsretten og størrelsen af finansieringsstøtten til almennyttigt boligbyggeri, der fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, er det naturligvis rigtigt, at en reduktion af skatteværdien af rentefradragsretten isoleret set medfører en forøgelse af nettoboligudgiften i ejerboliger (forudsat at de er belånt). Imidlertid afhænger nettoboligudgiften for boligejere også af andre faktorer, herunder renteniveauet, vilkår for realkreditbelåning, lejeværdiprocent og standardfradrag. Det